

, estirant del fil

ESTAT ESPANYOL · CEOE, UGT I CCOO PACTEN LA MODERACIÓ SALARIAL I ELS SOUS NOMÉS PUJARAN UN 0.5% I UN 0.6% FINS EL 2014

El Círculo de Empresarios dicta a Rajoy les mesures que ha de prendre l'executiu

Hernan Córdoba-Mendiola

estirantdel@setmanaridirecta.info

La majoria absoluta del Partit Popular al Congrés dels Diputats i l'arribada del seu líder Mariano Rajoy a la presidència del govern ha estat precedida d'una campanya electoral coberta d'un silenci espès. En campanya, el PP esperava que el govern del PSOE caigués pel seu propi pes, per una manca intencionada de propostes polítiques o econòmiques. Amb un resultat històric sota el braç, el nou govern va continuar fent mutis, tot i que deixava entreveure algunes mesures, mentre cercava a l'exterior els suports necessaris per impulsar les reformes que consten en el seu programa ocult. És en aquesta gira per mostrar una imatge de seriositat a l'exterior, quan van començar aparèixer, en alguns rotatius europeus i nord-americans, notícies que ens permetien fer-nos una idea de les línies mestres de la política econòmica del nou govern. Les sospites es van confirmar als consells de ministres del 30 de desembre i el 5 de gener, amb l'anunci de les primeres retallades del govern. Tot i així, no és fins al mes de març que el govern presentarà els paquets de mesures més importants, coincidint amb l'aprovació dels Pressupostos Generals de l'Estat.

Pel PP, l'aprimament de l'administració és una mesura urgent

La situació no és cap fotesa: el dèficit de l'Estat espanyol arriba a xifres d'entre 45.000 i 60.000 milions d'euros (més de dues vegades el pressupost de la Generalitat catalana per a tot el 2012), l'interès que paga l'Estat per les emissions de deute públic s'ha incrementat més de tres punts els darrers quatre anys i, enguany, s'haurà de fer front al pagament de més de 300.000 milions en deute públic i privat, xifra equivalent al 30% del Producte Interior Brut (PIB).

Vells i nous protagonistes de la política econòmica

Els ministeris econòmics han recaigut sobre Cristóbal Montoro, Hisenda i Administracions Públiques, i Luís de Guindos, Economia i Competitivitat. El primer és un vell conegut dels governs d'Aznar:

Las prioridades de los primeros meses de la legislatura

3.2 La reforma laboral⁶

La modernización de nuestro mercado laboral pasa por potenciar la capacidad de adaptación de las empresas ante la crisis, o lo que es lo mismo, debe flexibilizarse el marco laboral, en aras de asegurar la supervivencia de las empresas y la recuperación del empleo. Todo ello, sin perjuicio de que los trabajadores desempleados puedan disfrutar de una protección adecuada, que les cubra de la pérdida de rentas, a la vez que les incite a activarse mediante políticas activas eficaces. En nuestro caso, el desarrollo de dicho modelo demanda modificaciones normativas inmediatas que se podrían instrumentar mediante un Decreto-Ley de carácter urgente, complementado con una Ley Orgánica en los puntos que fuera así necesario.

asignarse en un proceso competitivo. Las ayudas deberán limitarse en términos cuantitativos, evitando otorgar subvenciones que posibiliten el despliegue masivo de tecnologías inmaduras y que produzcan sobrecostes en cuantías inasumibles por el sistema.

- Es fundamental disponer de redes de interconexión internacionales que permitan intercambios masivos de electricidad y gas, con el fin de que se vayan estableciendo, gradualmente, las condiciones que permitan la creación de un mercado europeo.
- Se debería avanzar en el proceso de liberalización del sector eléctrico, revisando, entre otros, el sistema tarifario y la organización del mercado.

⁶ Documento del Círculo de Empresarios (2005): "Una nueva estrategia para el sector eléctrico español. Una visión de largo plazo en el contexto de Kyoto".

propuestas y, en su caso, sus acuerdos. Y, una vez conocidos éstos, remitiremos al Congreso de los Diputados un proyecto de Reforma Laboral en el primer trimestre del año 2012.

Hemos planteado como bases para esta reforma:

Poner el acento en la creación de puestos de trabajo, la estabilidad en el empleo y la flexibilidad en el seno de la empresa.

Reformar la estructura y contenidos de la negociación colectiva, de modo que cada materia se negocie en un ámbito territorial o sectorial óptimo para asegurar la competitividad económica y la sostenibilidad del empleo.

Primar la resolución extrajudicial de los conflictos, para fomentar los acuerdos entre las partes y hacer más fluidas las relaciones laborales.

Hacer efectivo el derecho individual a la formación permanente y la

Génova, 13 - 28004 Madrid. Telfs: (91) 557 73 58 / 59 / 60. Fax: (91) 319 02 81.
Este texto puede ser modificado parcial o totalmente por el orador

Hemos de ser muy conscientes de que España tiene un problema energético importante, especialmente en el sector eléctrico, con un déficit anual que supera los 3.000 millones de euros y una deuda tarifaria acumulada de más de 22.000 millones.

Las tarifas eléctricas para consumidores domésticos son las terceras más caras de Europa, y las quintas más elevadas para consumidores industriales.

La solución a este problema, uno de los más complejos que hereda el próximo Gobierno no puede ser simplista. Es evidente que no se puede aplicar una subida de tarifas que recaiga íntegramente sobre los consumidores y que siga castigando la competitividad de la economía española, por las malas decisiones regulatorias. Más aún cuando el objetivo final es la liberalización del sector, algo que no es posible acometer sin la solución definitiva del déficit tarifario.

Si no se emprenden reformas, el desequilibrio será insostenible y los incrementos de precios y tarifas colocarían a España en la situación de mayor desventaja en costes energéticos de todo el mundo desarrollado. Tendremos, pues, que aplicar una política basada en frenar y reducir los costes medios del sistema, en la que se tomen las decisiones sin demagogia, utilizando todas las tecnologías disponibles, sin excepciones, y se regule teniendo como objetivo primordial la competitividad de nuestra economía.

Aquests quatre paràgrafs de text, a l'esquerra els del Círculo i a la dreta els del discurs d'investidura, evidencien la coincidència de propostes entre l'empresari i el PP

va dissenyar, amb Josep Piqué, la privatització de les grans empreses estatals i les polítiques de liberalització del sòl que van portar als anys d'excessos immobiliaris. El segon, tot i que ja ha exercit un càrrec públic com a secretari d'Estat d'economia amb el govern d'Aznar, es troba més vinculat a l'esfera privada i la seva funció serà fer de corretja de transmissió de les voluntats dels lobbies. Una corretja, val a dir, que ja funciona a la perfecció: el full de ruta que vol implementar el govern s'ha dissenyat als despatxos, entre d'altres, del Círculo de Empresarios. Només cal comparar el discurs d'investidura de Rajoy o les disposicions econòmiques i fiscals derivades dels consells de ministres amb les reflexions del Círculo recollides a documents com el publicat el 10 de novembre de 2011 sota el títol "Un programa d'ajustament i creixement per a la pròxima legislatura". Fins i tot, al discurs d'investidura, s'arriben a parafrasejar paràgrafs sencers d'aquest document, cosa que no és estranya si se sap que, el 27 de setembre de 2011, Luís de Guindos va ser convidat d'honor i ponent a l'assemblea de sòcies del Círculo. Al document, el *think thank* liberal

defineix les mesures d'urgència que s'havien d'implementar les primeres setmanes de mandat com a "pla de xoc integral i creible de política d'estabilització macroeconòmica, (...) que assenti les bases d'un procés de creixement equilibrat i sostenible". Així doncs, tot i que algunes de les mesures aprovades pel govern se separen de la seva proposta, com la pujada de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o de l'Impost de Béns Immobles, el full de ruta assumit, de moment, és el de les mesures que proposa el Círculo i que tot seguit analitzem.

Supressió d'administracions i empreses públiques

El document planteja tres àmbits en què s'haurien d'abordar mesures de manera urgent per, després, desplegar mesures que pensen que s'haurien d'implementar a mig termini. Entre els urgents, trobem l'aprimament de l'administració i la reducció del dèficit, la reforma laboral i de les polítiques d'ocupació i la reforma del sistema financer. En l'àmbit de l'aprimament de l'administració pública i la reducció del dèficit, les mesures proposades passen per la fusió d'ajuntaments o departaments,

l'aturada de la contractació pública i la congelació o reducció salarial a la funció pública. En aquest àmbit, també proposen el tancament o la privatització d'empreses públiques, en especial de televisions i ràdios. En el mateix àmbit, s'encabeixen mesures com la subordinació de la despesa de les autonomies a la previsió de dèficit o la supressió de diputacions sota la màxima una competència-una administració. Totes aquestes mesures van ser anunciades per Rajoy al discurs d'investidura i es van aprovar als primers consells de ministres.

Els sindicats accepten la moderació salarial

Pel que fa a la reforma laboral, el *lobby* planteja que s'han de vincular els salaris als resultats de l'empresa i no a l'Índex de Preus al Consum (IPC). De fet, aquesta és una mesura que la patronal (CEOE) i els sindicats (UGT i CCOO) van pactar la matinada del 20 de gener, en el marc de negociacions per a una nova reforma laboral. L'acord estableix que la pujada salarial serà del 0,5% pel present any i del 0,6% pel 2013 (per sota de la pujada prevista de l'IPC) i que els salaris tindran un

component variable lligat a la productivitat. En relació a la negociació dels convenis, s'aposta per fer prevaldre la negociació empresa per empresa i per abandonar el model de convenis generals o sectorials, fet que, a Catalunya, ja ha estat pactat per Foment i els sindicats i que, a escala estatal, també han acceptat els sindicats majoritaris. En cas que això no fos possible, apostaven per cercar convenis a escala estatal i eradicar els autonòmics o provincials -extrem que ha estat descartat a la negociació-, així com per fomentar la negociació extrajudicial dels conflictes.

Adéu a les restriccions d'hores extres

Un dels punts forts de la reforma laboral que proposen i que els sindicats han acceptat és la introducció de la flexibilitat i la mobilitat funcional com a part inherent de la contractació. Aquest fet, molt destacat al discurs d'investidura i acceptat també per CCOO i UGT, implicarà que l'empresari pugui disposar de temps de treball i pugui canviar les funcions de la part de plantilla que vulgui. El Círculo també proposa l'eliminació de la restricció a les hores

> **Rajoy guarda silenci des que va entrar en campanya electoral i l'arribada al govern espanyol no el va fer parlar. La gira que van fer ell i els seus ministres a la recerca de suports internacionals ha allargat un espès silenci que no mantenia qui ha dissenyat les reformes que aplicarà Rajoy. El Círculo de Empresarios, al qual està vinculat el ministre d'Economia Luís de Guindos, ja avançava, en un document de principis de novembre, les mesures que ara està adoptant el PP**

, estirant del fil

extres en el contracte a temps parcial, un dels punts sobre els que el govern haurà de legislar per decret. També aposten per la congelació i flexibilització del Salari Mínim Interprofessional -que ja ha estat aprovat- i per la possibilitat que les mútues arrabassin competències a la Seguretat Social i puguin gestionar altes i baixes laborals.

Respecte a les polítiques d'ocupació, el Círculo aposta per la reducció de les prestacions per desocupació en quantitat i durada i per vincular-les al fet de no rebutjar les ofertes de feina. El PP ho va anunciar el 30-D, però va afirmar que ho legislarà el mes de març.

El *lobby* també proposa que les agències privades de contractació i les empreses de treball temporal (ETT) tinguin accés a les bases de dades del servei públic de contractació -l'INEM- per establir fórmules de col·laboració entre les dues. Declaracions del govern del 16 i 17 de gener apunten a aquesta possibilitat. La combinació d'aquestes mesures podria portar a un escenari en què una ETT fes una oferta de feina a una persona perceptora del subsidi per atur i, en cas que fos rebutjada, es pogués arribar a tramitar la suspensió de la prestació de l'atur.

Reforma del sistema financer

Al tancament d'aquesta edició, els treballs de la comissió que ha de tractar les noves fases de reestructuració del sistema financer espanyol segueixen en marxa. La finalitat és que els mercats recuperin la confiança en les entitats espanyoles, una vegada -i gràcies a la reducció del dèficit- els inversors tornin a comprar deute sobirà espanyol. Per fer-ho, el Círculo proposa aprofundir en els processos de fusió i les absorcions com a única opció perquè els bancs puguin fer aflorar les pèrdues derivades de la pèrdua de valor dels productes immobiliaris que pesen en els seus balanços sense que l'accés al crèdit quedi bloquejat, tot cercant inversions internacionals.

El PP coincideix de ple amb les consideracions del Círculo i afegeix que cal traçar un mapa real de la situació financera espanyola i accelerar els processos de concentració. Coincideixen que és necessària la liquidació de les darreres entitats financeres amb participació pública i que el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària actui com a agent per garantir la viabilitat de les fusions i per preparar futures privatitzacions.

L'aposta del Círculo és la creació d'un banc dolent que absorbeixi els valors tòxics de les entitats, mesura que, de moment, ha quedat descartada pel govern de Mariano Rajoy.

Caldrà esperar a les conclusions de la comissió per veure quina serà la decisió final del govern del Partit Popular.

Les polítiques a mitjà termini

Les coincidències entre les propostes d'aquest organització empresarial tan influent i el govern no només es troben en els eixos i els continguts de les mesures d'urgència, sinó que, en les propostes a mitjà termini, també hi ha plena concordança.

Entre aquestes mesures, hi conta la reforma del sistema judicial i de la legislació empresarial per afavorir l'agilitat en l'activitat de les empreses, així com la intervenció sobre la formació i el sistema educatiu amb l'objectiu que es valori la figura i el paper de la persona emprenedora i de l'empresa, tot introduint la cultura de l'esforç als programes docents i la de competència entre centres educatius. Per fer-ho, ambdós aposten per millorar els mecanismes de coordinació entre els centres formatius i l'empresa privada.

Volen introduir sistemes de copagament o d'increment de taxes per alguns dels serveis públics

Altres punts de coincidència entre l'empresariat i el govern es troben en la necessitat d'introduir sistemes de copagament o d'increment de taxes per alguns dels serveis públics i en el fet d'afavorir els processos de concertació i de liberalització de serveis, ja que l'empresariat ho considera com a activitats totalment deficitàries, però també possibles àrees pel negoci privat que, segons aquest sector, ajudarien a la recuperació econòmica.

Quant a la política energètica, els dos coincideixen en la necessària continuïtat de l'energia nuclear i la retallada en els ajuts a formes d'energies renovables.

El Círculo, a més, aposta per aprofundir en la liberalització del sector elèctric i per revisar el sistema de tarifes i l'organització del mercat. El discurs d'investidura de Mariano Rajoy reproduceix fil per randa el paràgraf que empra el Círculo a la seva ponència.

L'organització empresarial també aposta per aprofundir el procés de liberalització del sòl, iniciada pel govern d'Aznar amb la llei de 1997.

Per últim, el Círculo advoca per la liberalització dels horaris comercials i la relaxació de la legislació per permetre l'obertura de comerços, fet que ja s'està aplicant a la capital de l'Estat, Madrid (governada pel PP) i que s'està estudiant a d'altres comunitats governades pel mateix partit.

> Luís de Guindos i el seu passat a Lehman Brothers

El nou ministre d'Economia del govern de Rajoy, Luís de Guindos, és un home molt vinculat a l'empresa privada i amb un passat recent ple d'ombres. Va ser representant de Lehman Brothers a l'Estat espanyol i a Portugal des de l'abril de 2006 fins al setembre de 2008, quan l'entitat va fer fallida. Des de llavors, ha estat responsable de Serveis Financers de PriceWaterhouseCoopers (l'empresa més gran del món en volum de facturació de serveis de consultoria, assessoria legal i fiscal i d'inversions), dirigent de l'Instituto Empresa

Business School i membre dels consells d'administració d'Endesa, Logista, Banc Mare Nostrum (del qual forma part Caixa Penedès) i Unedisa. Durant el govern d'Aznar, de 2002 a 2004, va ser secretari d'Estat d'Economia, a les ordres de l'actual president de Bankia Rodrigo Rato, l'alt càrrec de la banca més ben pagat, amb un sou anual superior a 2,4 milions d'euros.

El seu nomenament com a ministre respon als processos d'integració de persones vinculades a entitats econòmiques amb gran pes internacional als governs europeus. És el cas de

Papademos i Monti a les presidències de Grècia i Itàlia respectivament. Tots dos han estat vinculats a Goldman Sachs (GS), una altra de les entitats financeres a qui es fa responsable de la crisi de 2008. Papademos va ser el responsable de GS que va falsejar les dades econòmiques gregues per permetre la seva integració a la UE, mentre que Monti, des de GS, va ajudar a millorar els comptes del país hel·lènic els primers anys de pertinença a l'euro mitjançant productes financers vinculats a l'especulació sobre el deute públic del país. H.C.

El president del Círculo, Claudio Boada (esquerra), posa per a la foto amb Luís de Guindos

> Ens trobem davant d'un 'lobby' amb gran influència política

Nascut el 1977, El Círculo és una organització empresarial d'àmbit estatal. Als seus documents fundacionals, declara que el seu objectiu principal és "la defensa de la lliure empresa, de la iniciativa privada i de l'economia de mercat" i assumeix el seu paper en la creació d'estats d'opinió favorables a l'empresariat i a les seves necessitats. Està vinculada internacionalment amb agrupacions empresarials de primer ordre als cinc continents, sota la Red Internacional de Organizaciones Empresariales Privadas, amb qui manté trobades anuals. D'aquesta xarxa, en formen part, entre d'altres, el China Institute for Reform and Development, conegut per les seves funcions de *lobby* en la transformació de la Xina al capitalisme de mercat; Keizai Do-yukai, un *think tank* neoliberal japonès; l'NBI a Sud-àfrica, i el CEDA, un *lobby* empresarial a

australià. També el Committee for Economic Development nord-americà, un dels *think tank* més importants del país, que té com a principals mecenes IBM, Toyota, General Motors, General Electric, però també Merrill Lynch, Morgan Stanley, Goldman Sachs i JP Morgan, quatre de les entitats financeres que són les màximes responsables de la crisi de les *subprime*. Un altre dels principals mecenes és PricewaterhouseCoopers, el darrer lloc de treball del ministre de Guindos abans del seu nomenament.

Als òrgans de direcció del Círculo, hi trobem representants de grans empreses del país. El seu president és Claudio Boada, d'ABANTIA TICSA, empresa especialitzada en grans obres i infraestructures. A les sotspresidències, hi trobem representants de Cartera Industrial REA (societat de participacions i inversions de fons em-

presarials, entre les quals destaquen Mecalex i Europac), de Seguriber (seguretat privada i sistemes de seguretat) i de DKV assegurances. A la tresoreria, trobem a un representant de Perseo, una societat de capital risc, mentre que, a les vocalies, hi trobem representants de Prosegur, Vueling, Leche Pascual, Ericsson España, Grupo Manpower, COMSA EMTE, J. García Carrión, Telepizza, Ambers & Co XXI (assessorament financer corporatiu), Natixis (banc d'inversions francès i un dels principals prestataris de Florentino Pérez, amb una cartera d'inversions de 500.000 milions d'euros), Merck, Caja de Seguros Reunidos, Ferrovial, ING, Martínez Lage, AllendeSalazar & Brokelmann Abogados (especialitzats en dret de la UE i de la competència), J & A Garrigues i de S.L.P. Arthur D. Little (la consultoria de negocis i gestió més antiga del món). H.C.